

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/358/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416202847
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1416202847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a JUDr. Miroslavy Štannerovej v právnej veci manžela: Y. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX G., v súčasnosti bytom O. XX, XXX XX G., zastúpený Advokátskou kanceláriou Lebovič, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 73/a, 821 05 Bratislava, proti manželke: S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX G., v súčasnosti bytom N. 5, XXX XX G., o rozvod manželstva a o úpravu pomerov manželov na čas po rozvode k maloletým deťom: O. E., nar. XX.XX.XXXX a V. E., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeným kolíznym opatrovníkom B. práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, na odvolanie manžela proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 11.04.2017, č.k. 13P/79/2016-111, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 11.04.2017, č.k. 13P/79/2016-111, na návrh manžela rozviedol manželstvo Y. E., nar. XX.XX.XXXX a S. E., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v G. - H. I., zapísané v H. manželstiev matričného úradu G. - H. I., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, poradové číslo XX a na čas po rozvode manželstva maloleté deti O. E., nar. XX.XX.XXXX a V. E., nar. XX.XX.XXXX, zveril do osobnej starostlivosti manželky (ďalej len matka), ktorú poveril aj ich zastupovaním a spravovaním majetku a manželovi (ďalej len otec) určil povinnosť platiť na čas po rozvode výživné, na O. v sume XXX eur mesačne a na V. v sume XXX eur mesačne, počínajúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Styk otca s maloletými deťmi ponechal bez súdnej úpravy. O trovách konania rozhodol tak, že účastníci nemajú nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 23 ods. 1 a 2 veta prvá, § 24 ods. 1, § 25 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine po zistení, že manželstvo účastníkov nebolo založené na pevnom základe a postupne prestalo plniť svoj účel. Vyslovil, že každý z manželov vzhľadom na svoju povahu mal iné predstavy o spoločnom manželskom živote, ktoré nedokázali zosúladiť. Úpravu pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode vykonal zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude aj zastupovať a spravovať ich majetok a určením výživného na maloleté deti v sumách XXX eur mesačne na maloletého O. a XXX eur mesačne na maloletého V.. Deklaroval, že takéto určenie výživného je v záujme zabezpečenia zvyšujúcich sa odôvodnených mesačných výdavkov maloletých detí a je aj v súlade s možnosťami rodičov s dôrazom na skutočnosť, že otec matke pri ich starostlivosti a výchove denne a intenzívne nepomáha. Zdôraznil, že výživné je prednostnou pohľadávkou majúcou prioritné

postavenie pred všetkými ostatnými osobnými výdavkami rodičov. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len C.m.p.).

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti určenia výživného podal v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie otec. Odvolací súd žiadal, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že bude povinný prispievať na výživu maloletého O. sumou XXX eur mesačne a na výživu maloletého V. sumou XXX eur mesačne, počínajúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Dôvodil svojim príjmom vo výške XXX až XXX eur netto mesačne, ktorý nie je dostatočný na plnenie určeného výživného a zároveň aj na úhradu jeho nevyhnutných životných nákladov. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že určené výživné má súvis s celkovou starostlivosťou matky o maloleté deti. Tvrdil, že mal záujem podieľať sa na starostlivosti a výchove maloletých detí, čo mu však matkou nebolo umožnené. Skonštatoval, že súd prvej inštancie pri určení výživného síce správne aplikoval ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, nesprávne ho však aplikoval na zistený skutkový stav. Výživné v sume XXX eur mesačne na každé dieťa považoval za dostatočné v záujme pokrytia odôvodnených mesačných výdavkov maloletých detí a v súlade so schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi oboch rodičov.

4. Matka a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

5. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 a § 66 Zák. č. 161/15 Z.z. C.m.p., kedy nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 385 ods. 1 a § 219 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 C.s.p., dospejúc k záveru, že odvolaniu otca nie je možné vyhovieť.

6. Odvolací súd konštatuje, že predmetom odvolacieho konanie je rozhodnutie súdu prvej inštancie o návrhu na rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode. Rozsudok súdu prvej inštancie bol napadnutý odvolaním otca len v časti určenia výživného na maloleté deti na čas po rozvode. Súd prvej inštancie rozhodol podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti prihliadajúc na všetko, čo vyšlo počas konania najavo tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 191 ods. 1 C.s.p. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. Otec vo svojom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, v dôsledku ktorých by bolo namieste rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť alebo zrušiť.

7. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a na zdôraznenie jeho správnosti len dopĺňa, že hlavným kritériom určenia výživného nie je v zamestnaní aktuálne dosahovaný zárobok povinného rodiča, ale jeho celkové možnosti a schopnosti pre dosiahnutie adekvátneho príjmu, determinované predovšetkým dosiahnutým vzdelaním, nadobudnutou praxou, zdravotným stavom a vekom. U otca je preto potrebné zohľadniť jeho produktívny vek a absenciu zdravotných obmedzení pre výkon zárobkovej aktivity. Podstatný je tiež deväťročný vekový rozdiel medzi maloletými deťmi, z ktorých staršie si vyžaduje zvýšenú starostlivosť. Pokiaľ matka popri starostlivosti o dve malé deti dokáže svoj príjem spočívajúci v rodičovskom príspevku zvýšiť zárobkom z brigádnickej činnosti vykonávanej vo večerných hodinách a počas sviatkov a víkendov (s deťmi v tom čase zostáva jej matka), je aj na otcovi, aby si svoje osobné pomery usporiadal tak, aby na výžive maloletých detí participoval určeným výživným. Otcom navrhované výživné XXX eur mesačne na každé z detí je nedostatočné vo vzťahu k ich odôvodneným nárokom primeraným veku, ktoré nemôžu byť zúžené len na uspokojenie najzákladnejších potrieb (strava, ošatenie, obuv, hygiena, školské potreby, lieky...). Deti majú právo na všestranný fyzický a mentálny rozvoj aj prostredníctvom záujmových krúžkov, kultúrnych a športových podujatí, detských táborov, prázdninových pobytov a iného zmysluplného vyplnenia voľného času. Tejto skutočnosti musí byť prispôsobená aj výška výživného rodiča, nevykonávajúceho osobnú opateru maloletých detí.

9. Odvolací súd stotožniac sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie jeho rozsudok v časti napadnutej odvolaním otca ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p..

10. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 C.m.p..
11. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).